

İki Yaşlının Sohbeti

– Ahmet Yüksel · 11 Ekim 2010

-İki yaşlı eski dost bir mahalle kahvehanesinde oturmuşlar, hem kahve çay içiyorlardı, hem de eski günlerden bahsedip sohbet ediyorlardı. Onlar önce sağdan soldan ve çoluk çocuktan konuştular, ve birbirlerine tekrar,tekrar hal hatır sorduktan sonra, başladılar yaşanmış geçmiş eski günlerden ve eski tanıdıkları dostlarından ve anılarından falan bahsederek konuşmaya.

-Biri karşısındakine soruyordu.

-Hani hatırlarsın sen eskiden senin mahallede oturan komşun bir Kerim efendi diye biri vardı ya, sen de tanırısın canım onu. Hani mahallende herkes onu çok iyi tanırdı ve ona, herkesler tat Ahmetlerin Kerim diye çağırırlardı hatırladın mı?

-Dedi.

-Adam biraz durakladı,

-Şaşkın,şaşkın yüzüne bakındı bu defa öbürü tekrar devam etti onunla konuşmasına.

-Yahu sen onu şimdi hatırlamadın' mı diye yoksa?

-Dedi karşısındakine.

-Adam tekrar düşündü ve bu defa cevap verdi karşısındakine.

-Ben o dediğin adamı vallahi tam olarak hatırlayamıyorum ama, benim onun adını bir yerlerden duymuşluğum var galiba dedi.

-İşte bu arada olan oldu ona soru soran diğer yaşlı adam, başladı kahkaha atarak gülmeye.

-Öyle bir gülüyordu ki kendini tutamıyordu. Gülmesi bir erkek kınalı kekliğin sesini andırıyordu,, sanırsın ki dağdaki bir kayalıkta bir keklik ötüyordu ve o kekliğin sesi o kayalarda yankılanıyordu.

,-Diğer yaşlı adam ise buna şaşırmişti;

-Neden gülüyorsun dedi karşısındakine biraz da kızarak.

-Arkadaşı artık gülmeyi zorla da olsa bırakmıştı ve sonra karşısındaki yaşlı arkadaşına yine gülerek cevap verdi.

-Yahu Mehmet Efendi sen ne yapıyorsun?

-Sen o Kerim efendiyi nasıl olur da, tanımazsın?

-O senin şimdiki hanımın babası olan kayınpederin değil mi?

-Dedi yine gülerek;

-Bunu dedikten sonra, tekrar katıla, katıla gülmeye başladı ve onunla beraber bu defa arkasından öbürü de güldü.

-Yine şaşırılmış olan biteni yeni, yeni anlamış olan o yaşlı adam ona bakıyordu ve onun gülmesine o da katılmış o da gülüyordu.

-Bir müddet sonra gülmeler durdu.

-Ya öyle ya. dedi adam.ve tekrar yeniden o da gülmeye başladı.

-Hem gülüyordu hem de yahu hiç sorma ihtiyarlık işte, Ben senin ne dediğini bir anda anlayamadım ki.

-Dedi öbürüne.

-Eee ne de olsa bizler yaşlandık bunadık kolay, kolay işlemiyor řu kalın yaşlanmış kafam artık,kulak desen hiç duymaz..

-Dedi ve daha sonra sohbeta kaldıkları yerden devam ettiler.

A.Yüksel řanlı er